

Ay Işıđı Fırını

Yavuz DEMİRKIRAN

Ay Işıđı Fırını

Yavuz DEMİRKİRAN

Luna fırıncılık yapmayı çok severdi. Ormanın kenarındaki küçük bir kulübede yaşırdı; ağaçlar fısıldar, yıldızlar göz kırpardı. Her sabah unu, suyu ve balı karıştırırdı ama ekmeği bir türlü istediği kadar kabarmazdı. Bir gece bir kâse hamuru pencere kenarına bırakıp uyudu. Uyandığında hamur yumuşacık beyaz bir bulut gibi kabarmıştı.

Luna çok şaşırdı. Hamuru altın rengi çörekler halinde pişirdi ve tadı ay ışığıyla bal gibiydi. Ertesi gece yeniden denedi ve aynı şey oldu. Hamur en iyi ayın altında kabarıyordu. Böylece Luna'nın aklına bir fikir geldi. Yalnızca geceleri çalışan bir fırın açacaktı. Adını Ay Işığı Fırını koydu ve kapıya hilal şeklinde bir tabela astı.

İlk gece Luna fenerini yaktı ve kapıyı açtı. Küçük kahverengi bir baykuş süzülerek indi ve tezgâha kondu. “Merhaba,” dedi baykuş. “Ben Pip. Sıcak ve harika bir koku aldım.” Luna gülümsedi. “Bir ay çöreği ister misin?” diye sordu. Pip bir köşesinden kemirdi ve altın rengi gözleri kocaman açıldı. “Bu şimdiye kadar tattığım en güzel şey!” dedi.

Haber ormanda yayıldı. O gece Bramble adında bir kirpi uğradı. Yeşil örgü bir yelek giymiş, örgü bir sepet taşıyordu. “Ben kuryeyim,” dedi. “Geceleri orman yollarında dolaşırım. Müşterilerim için altı ay çöreği alabilir miyim?” Luna sıcak çörekleri bir beze sarıp sepetine koydu. “İstediğin zaman yine gel,” dedi. Bramble başını salladı ve gölgelere karışıp kayboldu.

Kısa sürede daha çok hayvan geldi. Yarasalar minik tohumlu kekler istedi. Periler şekerli kurabiye istedi. Bir tilki ailesi koca bir tepsi ballı çörek sipariş etti. Luna durmadan pişirdi. Pip her siparişi küçük bir kâğıda yazıp minik çantasına koyarak yardım etti. Fırın kalabalık ve sıcaktı, ay pencereden dostça bir lamba gibi parlıyordu.

Sonra gece yarısından hemen önce mor pelerinli uzun boylu bir kadın geldi. Adı Mira'ydı ve gezgin bir gece tüccarıydı. Bir fener ve uzun bir liste taşıyordu. “Vadinin her yerinden siparişlerim var,” dedi. “Yolcular aç ve ay çöreklerini duymuşlar. Gün doğmadan bu listeyi doldurabilir misin?” Luna listeye baktı. Liste çok uzundu.

Luna'nın göğsünde bir heyecan dalgası hissetti. Ne çok sipariş vardı! "Başarabiliriz," dedi Pip. "Gün doğumuna kadar vaktimiz var." Bramble başını salladı. "Teslimatları orman yollarından taşıyabilirim." Mira gülümsedi. "Ben de yardım ederim. Yolları iyi bilirim." Böylece Luna önlüğünü sıkıca bağladı ve pişirmeye başladı. Pip listeyi kontrol etti. Bramble sepetini hazırladı. Mira fenerini yaktı.

Gece hareketlendi. Luna hamur açtı ve çörekler şekillendirdi. Fırın parladı. Pip raflardan raflara uçup siparişleri bağırdı. “Porsuk ailesi için on iki ay çöreği! Gece yolcuları için altı ballı çörek!” Bramble sepeti dolu halde girip çıktı. Mira teslimat yollarını düzenledi. Herkes birlikte çalıştı ve fırın tarçın ile sıcak ekmek koktu.

Ama hâlâ birçok sipariş kalmıştı. Ay gökyüzünde ilerledi. Luna'nın kolları yorulmuştu, Pip'in kanatları sarkmıştı. Bramble'ın minik patileri acıyordu. "Acele etmeliyiz," dedi Mira. "Gün doğumu yaklaşıyor." Luna derin bir nefes aldı. "Akıllıca çalışırsak bunu başarabiliriz," dedi. "Pip, sen Bramble'ı önce en yakın evlere yönlendir. Mira, sen uzak yolu al. Ben pişirmeye devam edeceğim."

Bir ekip olarak çalıştılar. Pip kırmızı atkısı dalgalanarak önden uçtu ve Bramble'a ağaçların arasından en hızlı yolları gösterdi. Mira'nın feneri yolda sallanırken uykulu yolculara sıcak lezzetler götürdü. Luna art arda tepsiler pişirdi, elleri una bulanmıştı. Gökyüzünün kenarları pembeye dönmeye başladı. Doldurulacak yalnızca bir sipariş kalmıştı.

Son sipariş yaşlı meşe ağacının altında yaşayan bir fare ailesi içindi. Bramble taze çöreklerle dolu sepetle oraya koştu. Tepenin ardından ilk güneş ışığı görüldüğünde vardı. Fareler sevinçle bağırdı. Bramble hızla fırına döndü. Luna tezgâhı siliyordu. Pip boş sipariş kâğıtlarını sayıyordu. “Başardık!” dedi Pip. “Bütün siparişler dolduruldu!”

Mira gülümsedi ve fenerini kaldırdı. “Harika bir fırının var, Luna. Ay ışığı hamurun büyü.” Luna güldü. “Büyü değil. Sadece sıra dışı bir fikir. Ve iyi dostlar sayesinde işe yarıyor.” Bramble başını salladı. “Ekip çalışması teslimatları kolaylaştırıyor.” Gökyüzü aydınlanırken hep birlikte sıcak bir ay çöreğini paylaşmak için oturdular.

Güneş doğduğunda Luna gülümsedi ve dükkânını kapattı. Kapıya “Ay doğana kadar kapalıyız” yazan küçük bir tabela astı. Sonra yorgun ama mutlu bir şekilde yatmaya gitti. Sıra dışı fikri harika bir başarıya dönüşmüştü. Ve biliyordu ki her gece ay doğduğunda fırın sıcaklık ve dostlukla yeniden canlanacaktı.

O geceden sonra Ay Işığı Fırını ünlendi. Yolcular uğramak için yolculuklarını planladı. Gece hayvanları arkadaşlarına anlattı. Luna, Pip, Bramble ve Mira bir ekip oldular. Büyük bir fikrin olduğunda bunu tek başına yapmak zorunda olmadığını öğrendiler. Yardımcılar işi kolaylaştırır, lezzetler daha tatlı olur.

Luna hilal şeklindeki saç tokasını ve ay biçimli kolyesini hep sakladı. Önlüğündeki unu her zaman silkeleyip gülümsedi. Ve her akşam ay doğduğunda kapısını geceye açtı. Fırın küçük bir yıldız gibi parladı. Ve dikkatle dinlerseniz Pip'in kanatlarını, Bramble'ın patilerini ve Mira'nın neşeli sesini duyabilirsiniz; hepsi gün doğumuna kadar birlikte çalışır.

Ve böylece ay ışığı fırını hâlâ ormanın kenarında duruyor. Sıcak ışığı herkesi bir lezzet ve bir gülümseme paylaşmaya davet ediyor. Luna'nın sıra dışı fikri bize bazen en güzel şeylerin yeni bir şey denediğimizde olduğunu hatırlatıyor. Ve dostlarımız yanımızdayken en büyük sipariş bile gün doğmadan doldurulabilir.